

MAAILMA VÄIKSEIM JÕULUPUU

Jutustaja: *Kuused mäekiinkal ootavad jõulude saabumist.*

Kuused: 1. *Varsti on jõulud.*

2. *Maa on juba külmunud.*

3. *Peaks ikka jõuludeks lumi tulema.*

4. *Ja ilma lumeta ei ole jõulud nii ilusad.*

5. *Kas kõik on juba saanud kutsed jõulupuudeks linna?*

6. *Mina olen! Mina ka! Mina ka!*

Väike kuusk: *Ainult mina ei ole saanud kutset linna.*

Kuused: *Me ju ütlesime, et kasva kiiremini. Me ju ütlesime, et nii väiksed kuused ei kõlba jõulupuuks.*

Jutustaja: *Ja varahommikul asusid kõik suured kuused teele, lehvitates oma uhkeid oksid.*

Kuused: *Meie nüüd läheme! Ilusad jõuluõhtut, väike kuuseke! Meid ootavad lapsed.*

Väike kuusk: *Nüüd olen ma täiesti üks. Kui vaid saaksin olla koos nendega linnas!*

Linnuke: *Mida sina siin mäenõlval üksi teed? Mina kiirustan linna, tule kaasa!*

Väike kuusk: *Ma olen liiga väike, et veeta jõulusid.*

Linnuke: *Oi, oi, kuidas saaksin sind aidata. Mul on linnas sõber eesel, tema teab kõike jõuludest. Lendan teda kutsuma. Ehk saab tema sind aidata.*

Rebane: *Mida sina teed? Kas sa ei kavatsengi linna minna?*

Väike kuusk: *Ma olen liiga väike, ma ei kõlba jõulupuuks.*

Rebane: *Tõsi, tõsi, ka mina pole nii väikest kuuske näinud. Kuidas ma saaksin sind aidata?*

Ei, mina ei oska sind mitte kuidagi aidata. Head õhtut.

Jutustaja: *Samal ajal lähenevad linnuke ja eesel mäenõlvale.*

Eesel: *Sa ei rääkinud, et teekond on nii pikk. Kas me ikka veel päralt ei jõua? Ma tahaksin nii väga linna tagasi. Just nüüd on linn täis signinat ja saginat ning viimast jõulueelset ärevust.*

Linnuke: *Olemegi kohal. See on väike kuuseke.*

Eeslike: *Oh-oo, oh-oo. Oi, oi, nii väikest kuusekest pole ka mina kunagi näinud! Mis sulle muret teeb, väike kuuseke? Olen tulnud nii kaugelt, et sind aidata.*

Väike kuusk: *Tahaksin nii väga olla natuke suurem, et saaksin olla koos vendadega linnas. Ma vist ei saa kunagi näha jõulusid.*

Laulu "Oh kuusepuu" ajal pannakse kuusele küünlad põlema.

Eesel: *Ära nukrutse, väike kuuseke. Vaata linna tulesid. Need küünlad säravad kindlasti sinu vendade okstel. Just nüüd algavad linnas jõulud: kingitused pannakse kuuskede alla, kaetakse jõululauad, ahjudes küpsevad jõuluroad, ustele kinnitatakse kaunistused. Just nüüd hakatakse laulma kauneid jõululaule. Just nüüd on aasta ilusaim hetk. Ära nuta kuuseke, ehk järgmisel aastal saad sinagi näha jõulusid.*

Väike kuusk: *Seda kõike on nii hea kuulata. On nii hea, et sa niimoodi räägid. Ehk järgmisel aastal, jah, ehk järgmisel aastal.*

Jutustaja: *Niimoodi rahunenult sosistades jäi väike kuuseke magama. Eesel ja linnuke ohkasid kergendatult. Ka nemad jäid kuuse kõrvale magama. Neil oli pikk päev seljataga. Hakkas sadama vaikset jõululund.*

Laul: *"Vaikselt sajab ju lund" (Laululäte II, nr. 46)*

Jutustaja: *Saabus jõuluhommik. Lumi sätendas päikesepaistel. Eesel ja linnuke raputasid endalt lume.*

Linnuke: *Vaata, milline kaunis hõbedaselt valge on mäenõlv.*

Eesel: *Vaata, kas see on meie väike kuuseke? Oled sa midagi nii kaunist näinud?*

Linnuke: *See kõik on nii ilus.*

Eesel: *See on tõesti nii ilus, laulame midagi koos.*

Laul koos lastega (sobiv jõululaul vabal valikul).

Jutustaja: *Nende laul kajab üle mäe, üle lagendiku, kuni suure metsani.*

Ja loomad metsas kuulsid ilusat laulu ja hakkasid liikuma sinnapoole, kust tuli laul. Nii jõudsid kõik loomad väikese kuuse juurde. Nii saabus tähtedest kirkas jõulupüha õhtu. Jeesuslaps magas sõimes Maarja ja Joosepi juures ning väike kuuseke kuulis, kuidas keegi sosistas talle õige tasa, õige tasa: Mitte keegi ei ole liiga väike, armas kuuseke, et pühitseda jõulusid, sest ka mina olen niisama väike kui sinagi. Väike kuuseke sai aru Jeesuslapse sosinast.

Eesel: *Nüüd on jõulud möödas, ma lähen nüüd tagasi linna. Need olid kauneimad jõulud minu elus. Järgmise aasta jõuludeks tulen tagasi.*

Linnuke: *Aga mina jään sinu juurde kevadeni.*

Väike kuusk: *Kui tore, et sa oled minu juures. Nüüd ei mõtle ma enam sellele, et olen liiga väike.*